

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Ḳodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Daniyel

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 597 [1836 oder 1837]

אי הימחנ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9191

ישראל ובני הלוי את-חרומת
הדיגן התירוש והיצהר ושם כלי
המקדש והכהנים המשרתים
והשוערים והמשררים וקאנעזב
את-בית אלהינו:

יא (א) וישבו שרי-העם בירושלם
ושאר העם הפילו גרלות
להביא אחד מן-העשרה לשבת
בירושלם עיר הקדש ותשע
הידות בערים: (ב) ויברכו העם
לכל האנשים המתנדבים לשבת
בירושלם: (ג) ואלה ראשי
המדינה אשר ישבו בירושלם
ובערי יהודה ישבו איש-ב-אחוזתו

בעריהם

חרגום אשכנזי קמג

ישראלים אונר דיא וואהנע
לויים דיא העכע פאן געטריי-
דע, מאסט אונר אהל בריי-
גען, אללווא דיא גערעטהע
דעס הייליגטהומס, דיא פרייע-
סטער, דיא דא דיענען, דיא
טהארווערטער אונר דיא זענע-
גער זינד; אונר זא ווערדען
וויר אונער גאטטעס הויז נייע-
מאהלם פערלאסטען.

יא (א) דיא אבערסטען דעס
פאלקעס וואהנטען נון
אין ירושלים, אונר דאז איב-
ריגע פאלק ווארף לאאוע, אום
אימער איינען אום צעהן
איינצוברינגען, אום אין
ירושלים דער הייליגן שטאדט
צו וואהנען, אונר ניין טהיילע
אין דען איבריגען שטערטען,
(ב) אונר דאז פאלק זענגעטע
אללע דיא מענגער, דיא זיך
פרייווילליג צייגעטען, אין
ירושלים צו וואהנען. (ג) פאל-

גענדע זינד דיא הייפטער דער לאנדשאפט. דיא אין ירושלים וואהנטען (אין דען איבריגען
שטערטען יהודה'ס אבער וואהנטען יעגליכער אין ווינעם אייגענטהומע, אין איה-
רען

ר ש י

יא (א) אחד מן העשרה. שנישאל למען ישבו בירושלם לשמור העיר: ותשע הידות.
תשעה חלקים שנישאל: (ב) המתנדבים. אשר נדבה רוחם אותם להיות יושבים
בירושלים לשמור העיר מן האויבים: (ג) ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלים. הוא
שנאמר

ב א ו ר

(ט) ושם כלי השקדש, לדעמי אין אלה כלי שרת רק כלים ללווי הקדשים אשר יביאו בני ישראל.
והכהנים, והם יהיו פקודים על האוצר. ולא נעזוב, כלל שאמר הפרט (רש"ד ועיין פירוש רש"י).
יא (א) וישבו, אחרי אשר הבין את בית ה', ותיקן אותו בכל עניניו, כפי אשר השיגה
ידו שם עתה מגמת פניו לפאר ולרומם גם העיר הקדש לכל תהיה עוד שנולה
וגלמודה, וישבו הכהנים אל גבולה, ולזה הפילו הגורלות ובחרו בחלק העשירי לשבת בירושלים
כאלו יקח ה' מתנות מבני אדם ויהיה העשירי קדש לה' לשכון בהר קדשו ע"ד המעשרות
מתבואת הארץ ומן הנאן. (ב) לכל האנשים המתנדבים, אשר לא עליהם עלה הגורל,
והם מחפץ לנס נחמו לשבת פה, ובודאי ללדקה תחשב זאת להם כי עוד לא היו הכהנים
בנוים כנוצר לעיל (פרשה ז' ד' ועיין מה שכתבנו שם בנאור). (ג) ואלה, הנזכרים לקמן
כמ"ש רש"י. ובערי יהודה, כלומר חבל יחד העם היו יושבים בערי יהודה בנאמר לקמן
פסוק כ"ה עד סוף הפרשה ולא הוזכר כאן ערי בנימן שגם ישנו בעריהם כמוזכר שם לפי
שיהודה

רען שטערטען, דיא ישראל, דיא פריעסטער, דיא לעוויט-טען, דיא אונטערגעבענען אונד דיא נאכקאממען דער קנעכטע שלמה'ס). (ד) אין ירושלים וואהנטען פאן דען נאכקאממען יהודה'ס אונד פאן דען נאכקאממען בנימין'ס. פאן דען נאכקאממען יהודה'ס: עתיה דער זאהן עזיה'ס, דעם זאהנעם זכריה'ס, דעם זאהנעם נעם אמריה'ס, דעם זאהנעם שפטיה'ס, דעם זאהנעם מהלאל'ס פאן דען נאכקאממען מען דעם פרץ, (ה) אונד מעשיה דער זאהן ברוך'ס, דעם זאהנעם כל הוזה'ס, דעם זאהנעם עדיה'ס, דעם זאהנעם יויריב'ס, דעם זאהנעם זכריה'ס, דעם זאהנעם השלני'ס. (ו) אללע נאכקאממען דעם פרץ, דיא צו ירושלים וואהנטען, ווארען: פיער הונדערט אכט אונד זעכ-

בעריהם ישראל הכהנים והלוים והנתינים ובני עבדי שלמה: (ד) ובירושלים ישבו מבני יהודה ומבני בנימן מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהלאל מבני פרץ: (ה) ומעשיה בן ברוך בן כל הוזה בן חזיה בן עדיה בן יויריב בן זכריה בן השלני: (ו) כל בני פרץ הישבים בירושלים ארבע מאות ששים ושמונה אנשי חיל: (ז) ואלה בני בנימן סלא בן משלם בן יועד בן פדיה בן קודיה בן מעשיה

בן

ציג וואקערע מעננער. (ז) ריעם דנד דיא נאכקאממען בנימין'ס: סלא דער זאהן משלם'ס, דעם זאהנעם יועד'ס, דעם זאהנעם פדיה'ס, דעם זאהנעם קודיה'ס, דעם זאהנעם

ר ש י

שאמר בסמוך ובירושלים ישבו בני יהודה וגומר: (ד) מבני יהודה עתיה וגו'. סוזר ומפרש מבני יהודה מי ומי היו וכל הפרשה אינה מונה בני אס הגדולים והמשובים שבהם: פקיד

ב א ו ר

שיהודה סעיקר ובנימן אך טפל לו, ובן הוא נכמה מקומות שיזכיר רק יהודה. (ד) ובירושלים, שהמאמר ובערי יהודה וגומר הוא מוסגר, לכן יכפיל ובירושלים ישבו כדרך המקראות. (ה) בן השלני, ובן גד'הי (א' ט' ה'), ומן השלני, אס תהיה הכונה בן שילה שהוא בן יהודה יקשה איך ימנה נפסוק הבא רק משפר בני פרץ אבל הנכון שיהיה שמו כך, והיה מבני פרץ אך נזכר שמו נפרט לפי שיהיה איש נכבד כמו שנמצ רש"י נפסוק הקודם (ע"ש) וע"ז יעיד גס מה שאמר אנשי חיל שענינו אנשים ידועים ומפורסמים כהוראת איש חיל בעברית, ולזה לא נזכר כאן מבני זרח כמו גד'הי (שס שס), ולכן נגרע פה סך המספר, כי שס מנה גס מאות ומשעים ונאן רק ארבע מאות ששים ושמונה, גס יתכן יען כאן לא מנה רק אותם אשר התנדבו מעבאם לשבת בירושלים ולא אשר ילא עליהם הגורל, ושס כלל כל היושבים, והרד"ק אמר שס ני בקל ווכל להשוות החלופים והשנויים שנין ד"הי לספר עזרא (כי)

בְּ-אֵתֵיאל בֶּן־יִשְׁעִיהַ: (ח) וְאַחֲרָיו
 גְּבִי סְלִי תִשַׁע מֵאוֹת עֶשְׂרִים
 וּשְׁמֹנֶה: (ט) וַיִּזְאֵל בֶּן־זְכַרְיָה פְּקִיד
 עֲלֵיהֶם וַיְהוּדָה בֶּן־הַסְּנוּאָה עַל־
 הָעִיר מִשְׁנֵה: (י) מִן־הַכְּהֹנִים
 יִדְעִיהַ בֶּן־יִוְרִיב יִכִּין: (יא) שְׂרִיָּה
 בֶּן־חֶלְקִיָּה בֶּן־מִשְׁלֵם בֶּן־צְדוֹק
 בֶּן־מְרִיּוֹת בֶּן־אֲחִיטּוֹב נֶגֶד בֵּית
 הָאֱלֹהִים: (יב) וְאַחֲרֵיהֶם עֲשִׂי
 הַמְּלָאכָה לְבֵית שְׁמֹנֶה מֵאוֹת
 עֶשְׂרִים וּשְׁנָיִם וְעֵדִיהַ בֶּן־יִרְחָם
 בֶּן־פְּלִלְיָה בֶּן־אֲמִצִּי בֶּן־זְכַרְיָה
 בֶּן־פִּשְׁחוֹר בֶּן־מִלְכִּיָּה: (יג) וְאַחֲרָיו
 רֵאשִׁים לְאֲבוֹת מֵאֲתִים אַרְבָּעִים
 וּשְׁנָיִם וְעַמְּשָׁסִי בֶּן־עֹזְרָאֵל בֶּן־
 אַחֲזִי בֶּן־מִשְׁלֵמוֹת בֶּן־אֲמֹר:

נעם מעשיה'ם, דעם זאָהנעם
 איתחאל'ם, דעם זאָהנעם
 ישעיה'ם; (ח) אונד נאך איהם
 גבי סלי, ניון הונדערט אַכט
 אונד צוואַנציג'; (ט) אונד יואל
 דער זאָהן זכריה'ם וואַר אויפֿ־
 זעהער איבער זיא, אונד יהודה
 דער זאָהן הסנואה'ם וואַר אי־
 בער דיא שטאַרט דער צוויי־
 טע. (י) פֿאַן דען פּריעסטערן:
 ידעיה דער זאָהן יורירב'ם,
 יכין, (יא) שריה דער זאָהן
 חלקיה'ם, דעם זאָהנעם
 משלם'ם, דעם זאָהנעם צדוק'ם,
 דעם זאָהנעם דעם מריה, דעם
 זאָהנעם אחיטוב'ם, פֿאַרשטע־
 הער דעם גאַטטעס הויזעס,
 (יב) נעבסט איהרען ברודערן,
 וועלכע דיא געשעפטע פֿיר דען
 טעמפעל פֿערריכטעטען, אַכט
 הונדערט צווייא אונד צוואַנ־
 ציג — וויא אויך עדיה דער
 זאָהן ירחם'ם, דעם זאָהנעם
 פלליה'ם, דעם זאָהנעם
 אמצי'ם, דעם זאָהנעם
 זכריה'ם, דעם זאָהנעם
 פשחור'ם, דעם זאָהנעם
 מלכיה'ם, (יג) אונד זיינע ברי־

ואחיהם

דער, הייפטער דער שטאַממהויזער, צווייא הונדערט אונד צווייא אונד פֿיערציג; פֿערנער
 עמשסי דער זאָהן עזרא'ם, דעם זאָהנעם אחזי'ם, דעם זאָהנעם דעם משלמות, דעם זאָה־
 נעם

(א) וואַרען דיח זעטטליכען כּהֿקֿחֿוּטען כּנימון'ס.
 ר ש י

(ט) פּקיד. ממונה: משנה. אחר הפּקיד: (יא) נגיד בית אלהים. ממונה על בית אלהים:
 (יב) ואחיהם עושי המלאכה לבית. ומכריהם שהיו עובדים עבודות הבית וקרבתותיו: (יג) ראשים
 לאבות

ב א ו ר

(כי גם לספר נחמיה יקרא עזרא) ואשר נקל הוא בעיניו, כבד הוא ממני. (ח) ואחריו,
 אחר סלא התיש גם גבי סלי. חשע מאוח, הוא הסך הכולל לכל בני בנימין כי בזה יהיה
 המספר הזה כמעט דומה למספר זל"הי (שס) כי שס נאמר חשע אמות וממשים ושזה.
 (יב) ואחיהם, הנס זל"הי שס נאמר ועזריה בן חלקיה וכל היחס כמו כהן נגיד בית אלהים
 ואמ"ב

נעם אמר'ם, (יד) אונד איה-
 רע כרידער, וואַקערע מענ-
 נער, הונדערט אַכט אונד
 צוואַנציג, אונד דער אויפֿוע-
 הער איבער זיא וואַר זכריאל
 דער זאָהן הגדולים'ס. (טו) פֿאַן
 דען לעוויטטען: שמעיה דער
 זאָהן חשוכ'ס, דעם זאָהנעם
 עזריקם'ס, דעם זאָהנעם
 חזכיה'ס, דעם זאָהנעם כונו'ס.
 (טז) אונד שכתו אונד יוזבד,
 דיא פֿאַרשטעהער דער איי-
 סערן געשעפֿטע דעם גאַט-
 טעס הויזעס, פֿאַן דען הייפֿ-
 טערן דער לעוויטטען, (יז) אונד
 מתניה דער זאָהן מיכא'ס דעם
 זאָהנעם זכרי'ס, דעם זאָה-
 נעם אסף'ס, דאָו הויפט, דער
 צוערשט ביים געכעטע דאָו
 דאָנקליער אַנשטימטע,
 כקבֿקיה דער צווייטע פֿאַן זיי.
 נען כרירערן, אונד עבדא דער
 זאָהן שמוע'ס, דעם זאָהנעם

(יד) וְאֶחְיָהֶם גְּבֻרֵי חֵיל מְאֹד
 עֲשָׂרִים וּשְׁמֹנֶה וּפְקִיד עֲלֵיהֶם
 זְבַדְיָאֵל בֶּן־הַגְּדוֹלִים: (טו) וּמִן־
 הַלְוִיִּם שְׁמַעְיָה בֶן־חֲשׁוּב בֶּן־
 עֲזַרְיָקָם בֶּן־חֲשִׁבְיָה בֶן־בּוּנְיָ:
 (טז) וּשְׁכַתִּי וַיּוֹזְבֵד עַל־הַמְּלָאכָה
 הַחִיצוֹנָה לְבֵית־הָאֱלֹהִים מִרְאשֵׁי
 הַלְוִיִּם: (יז) וּמַתְנִיָּה בֶן־מִיכָא
 בֶּן־זְבַדְיָא בֶן־אֶסָף רֹאשׁ הַתְּחִלָּה
 יְהוּדָה לַתְּפִלָּה וּבְקַבְקִיָּה מְשֻׁנָּה
 מֵאַחֲיוֹ וְעַבְדָּא בֶן־שְׁמוּעַ בֶּן־גָּלַל
 בֶּן־יְדִיתָן: (יח) כָּל־הַלְוִיִּם בְּעִיר
 הַקֶּדֶשׁ מֵאַתִּים שְׁמֹנִים וָאַרְבָּעָה:
 (יט) וְהַשְּׁוֹעֲרִים עֲקוּב טַלְמוֹן

דגש א"ש - ירוחון קרי ואחיהם
 גלל'ס, דעם זאָהנעם ידיתון'ס. (יח) אַללע לעוויטטען אין דער הייליגען שטאָדט: צווייא הונד-
 דערט פֿיער אונד אַכטציג. (יט) דיא טהאַרווערטער: עקוב, טלמון אונד איהרע כרירער,
 וועל-

ר ש י

לאבות. ראשי בית אב ממשפחות הכהנים: (יד) ופקיד עליהם. ממונה עליהם: (טו) על
 המלאכה החיצונה. אשר לבית כנון בנייני נדק הבית ועלי המערכה שהיו מניחים מנחון:
 (יז) ראש התפלה יהודה לתפלה. הוא היה ראש ומשונה וגדול לפתוח תפלה ולהודות בתפלה
 בזמירות שירותיהם של לויים. יהודה כמו יודה והב"ח נכנסת בתפלה שלא לכורך כמו יוסף
 יהוסף: (יט) והשוערים. ממונין על שערי המקדש:

א"ש

ב א ו ר

ואח"כ אמר ועדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה ואח"כ בל ואחיהם ראשים לבית אבותם
 וגומר גבורי חיל מלאכת עבודת בית אלהים ע"כ, נראה שהכוונה גם עדיה היה נגיד, ויראה
 לי שגם באן הענין כן כי המאמר ואחיהם עשי המלאכה הוא מאמר מוסגר והכוונה שהיה נגיד
 בבית ה' על אחיהם ועמו היה גם עדיה ולזה אחיהם ברבים כי סמך על מה שזכר מיה,
 אולם במשנן גם בזה יש סתירה בין באן לד"הי. (יד) בן הגדולים, הראב"ע אמר בן אחד
 מהגדולים ויותר יתכן שהוא איש פרטי. (יז) יהודה לתפלה, כמ"ש רש"י, ונא הפעל בעתיד
 לפי שתמיד הוא התחיל להודות בתפלה ויהודה הוא כמו ומשיכי אהודנו (מהלים כ"ח ז'),
 ועוד נמארו שכתב ה"א הבנין ולכן אותיות איתן בשוא. משנה, להיות משנה מאמיו לאסף
 (ראב"ע). ועבדא, גם זה היה משנה.

בעפל

וְאֶחֱיהֶם הַשְּׁמֵרִים בְּשַׁעֲרֵי מֵאָה
 שִׁבְעִים וּשְׁנַיִם: (כ) וְשָׂאֵר יִשְׂרָאֵל
 הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה
 אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ: (כא) וְהַנְּתִינִים
 יֹשְׁבִים בְּעַפְלָוָה וְצִיְהָא וְגִשְׁפָּא עַל־
 הַנְּתִינִים: (כב) וּפְקִיד הַלְוִיִּם
 בִּירוּשָׁלַם עֲזִי בֶן־בְּנִי בֶן־חֲשִׁבְיָה
 בֶּן־מַתְנִיָה בֶן־מִיכָא מִבְּנֵי אֶסְפָּא
 הַמְּשָׁרְרִים לְנֶגֶד מְלֹאכֶת בֵּית־
 הָאֱלֹהִים: (כג) כִּי־מִצּוֹת הַמֶּלֶךְ
 עָלִיהֶם וְאִמְנָה עַל־הַמְּשָׁרְרִים
 דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: (כד) וּפְתַחְיָה בֶן־
 מְשִׁיזְבָּאֵר מִבְּנֵי־זָרַח בֶּן־יְהוּדָה

וועלכע און דען טהארען וואָס
 היעלטען, הונדערט צוויי
 אונד זיעכציג. (כ) אונד דיא
 איכריגען אכער פֿאָן ישראל,
 פריעסטערן אונד לעוויטטען
 וואָרען אין אללען אַנדערן
 שטעטערען יהודה'ס איין יעגלי-
 כער אין זיינעם אייגענטהומע;
 (כא) דיא אונטערגעבענען
 וואָהנטען אין דער כורגפֿע-
 סטע, אונד ציחא אונד גשפא
 וואָרען פֿאָרגעזעטצטע ריעזער
 אונטערגעבענען, (כב) אונד
 דער אויפֿזעהער דער לויס אין
 ירושלים וואָר עזי דער זאָהן
 בני'ס, דעס זאָהנעס חשביה'ס,
 דעס זאָהנעס מתניה'ס, דעס
 זאָהנעס מיכא'ס, פֿאָן דען
 נאָכקאָממען אספֿא'ס דען זענ-
 גערן צור אויפֿזיכט איבער דיא
 געשעפטע דעס גאָטטעסהוי-
 ליד

זעס: (נג) דען דער קעניגליכע בעפֿעהל¹ וואָלטעטע איבער איהנען², אונד נור אים טעג-
 ליכען בעדראָף האָטען דיא זענגער פֿערטרויען: (נד) אונד פתחיה דער זאָהן משיזבאל'ס,
 פֿאָן דען נאָכקאָממען זרח'ס דעס זאָהנעס יהודה'ס וואָר צו האַנדען דעם קעניגס אין יע-
 דער

¹ אויפֿזיכט וויטטעלט קעניגליכער אויפֿזעהער. ² דען פֿאָרסטטהעקן.

ר ש י

(כ) איש בנחלתו. כל אחד בנחלתו היו יושבים; (כא) בעופל. מקום אחד אשר בירושלם: על
 הנתנים. ממונין על הנתנים: (כב) ופקיד הלויס. מאונה על הלויס אשר בירושלים: לנגד
 מלאכת. על מלאכת הבית ממונה כגון בנייני בדק הבית ואשר דברים שמוציאין מתוך למעשה
 (למעשר) הבית בעניין שאמר למעלה ושנתי ויוחד על המלאכה הסיוונה וגו': (כג) כי
 מכות המלך עליהם. והמלך היה מאמין בהם: על המשוררים. להוליך טאון מאוכר המלך
 דרוש: דבר יום ביומו. כדי לעשות לרכי הבית:

ליד

ב א ו ר

(כא) בעשל, עיין לעיל (נ' כ"ו). (כב) לנגד, כמו עזר כנגדו כלומר שיעמוד לפניו ולעמחו (עיין
 רד"ק שרש נגד) כלומר שיעמדו שם וישגחו על המלאכה, ואולי נגד סה הוא שם מקרה נגזר מן נגיד כלו'
 שזיה ממונה לשררות במלאכת בית ה', גם יתכן לחלק בין נגיד ופקיד כי נגיד הוא כמו נגיד בית אלהים
 דלעיל שהוא הממונה אשר נהרו המה לראש להם ופקיד הוא מלוה ועומד מאת המלך, ויהיה לנגד
 שם תואר לחיט אשר הופקד מאת המלך לעמוד נגד הנגיד להשגיח עליו אם באמונה הוא
 עושה (קאנטרן וקטר, געגענהענדלער), וזהו ישך המאמר היטיב למה שאמריו נאשר יבין
 הקורא. (כג) כי מצוח, לדעת נן מלך תהיה הנונה כי מלות המלך היתה לתת למשוררים
 ארחת

תרגום אשכנזי

דער אַננעלעגענהייט דעם פֿאַלקעם • (כה) וואָס דיא האָ פֿעמיט איהרען פֿעלדערן בע טריפֿט, זאָ וואָהנטען פֿאַן דען וואָהנען יהודה'ס: אין קריח אַרבע אונד אין דערן שטערט= בען, אין דיבן אונד דערען שטערטבען, אין יקבצאל אונד דערען האָפֿע, (כו) אין ישוע, מלדה אונד בית פלט, (כז) אין חצר שועל, באר שבע אונד דערען שטערטבען, (כח) אין צקלג, מכנה אונד דערען שטערטבען, (כט) אין עין רמון, צרעה אונד ירמות, (ל) אין זנת, עדלם אונד דערען האָפֿען, אין לכיש אונד דערען געפֿילדען, אין עזקה אונד דערען שטערט= בען; אויך ליעסען זיא זיך נייע= דער פֿאַן באר שבע ביו צום טהאַלע הנם • (לא) אונד דיא זאָהנע בנימין'ס (וואָהנטען) פֿאַן גבע אָן, אין מכמש, עיא, בית אל אונד דערען שטערטבען, (לב) אין ענתוח, נב אונד ענניה, (לג) אין חצור, רמה אונד גתים, (לד) אין חרד, צבעים אונד נבלט, (לה) אין לר, אונד אונד אים טהאַלע הרשים.

(לו) אויך פֿאַן דען לעוויטטען וואָרען אַכטהיילונגען אין יהודה אונד אין בנימין.

נחמיה יא

לִיד הַמֶּלֶךְ לְכָל־דָּבָר לָעַם: (כה) וְאֶל־הַחֲצֵרִים בְּשֹׁדְתָם מִבְּנֵי יְהוּדָה יֵשְׁבוּ בְּקִרְיַת הָאָרְבַּע וּבְנִתְיָהּ וּבְדִיבּוֹן וּבְנִתְיָהּ וּבִיקְבָצָא וְחֲצֵרִיָּה: (כו) וּבִישׁוּעַ וּבְמִלְדָּה וּבְבֵית־פֶּלֶט: (כז) וּבְחֲצַר שׁוּעַל וּבְבָאָר שֶׁבַע וּבְנִתְיָהּ: (כח) וּבְצִקְלָג וּבְמִכְנָה וּבְבְנִתְיָהּ: (כט) וּבְעֵין רַמּוֹן וּבְצֶרְעָה וּבְיַרְמוֹת: (ל) זָנְחַ עֵדְלָם וְחֲצֵרֵיהֶם לְכִישׁ וּשְׁדֵחְתִּיהָ עֲזֻקָּה וּבְנִתְיָהּ וַיַּחֲנוּ מִבָּאָר־שֶׁבַע עַד־גֵּיא הַנָּחַם: (לא) וּבְנֵי בְנִימִן מִגִּבְעַ מִכְמֶשׁ וְעֵיֵא וּבֵית־אֵל וּבְנִתְיָהּ: (לב) עֲנַתוֹת נָב עֲנַנְיָהּ: (לג) חֲצוֹר רַמָּה גַתִּים: (לד) חֲרִיד צְבָעִים נְבֶלֶט: (לה) לָד וְאוֹנוֹ גֵּי הַחֲרָשִׁים: (לו) וּמִן־הַלְוִיִּם מַחְלָקוֹת יְהוּדָה לְבְנֵימִין:

ואלה

דיעם

ר ש י

(כד) ליד המלך. הוא היה חזרן לענת המלך דרוש: לכל דבר. לכל דבריהם אשר לעם לדבר עליהם אל המלך. (לו) מחלקות יהודה לבנימין. היו מחלקין במחלקותם אנה ואנה בארץ יהודה ובנימין:

ב א ו ר

ארחת תמיד, אולם נפי אשר אמרנו, הענין, כי מכות המלך היתה על כל הנגידים ולזה שם עליהם פקידים אשר יבחר הוא, אולם על דבר יום ניומו והוא מה שהיו לריבין מידי יום ניומו בענין הקרבנות ושאר לרכי הבית היה אמנה למשוררים, כי זה היה כמעט דבר קלוב ומוגבל. (כד) ליד המלך, אמר הראש"ע למלכותו נראה שנוטו שהוא היה פקיד להיות ליד המלך לראות אם נעשה כל דבר לעם כמפץ המלך ודמו. (לו) יהודה לבנימין, הלמ"ד של לבנימין שב גם לאמרו, והענין כי גם מן הלויים ישנו במלכים והיו מספורים בנפלת יהודה ובנימין וכ נראה דעת רש"י.